

0. Biblia – Čítanie

Začnem listom apoštola Pavla Efezským: 4: 22-32

22 zložte starého človeka podľa terajšieho života, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, 23 obnovte sa duchom svojej mysle 24 a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy. 25 Preto odložte lož a hovorte pravdu každý so svojim blížnym; veď sme si navzájom údmi. 26 Hnevajte sa, ale nehrešte; nech slnko nezapadá nad vašim hnevom. 27 Nedávajte miesto diablovej. 28 Ten, čo kradol, nech viac nekradne, radšej nech pracuje a vlastnými rukami zarába, aby mal z čoho udeliť núdznemu. 29 Nijaké mrzké slovo nech vám nevychádza z úst, ale len dobré, aby budovalo, kde treba, a poslucháčom prinášalo požehnanie. 30 Nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste boli spečatení na deň vykúpenia. 31 Každá rozhorčenosť a vášnivosť, hnev a krik i rúhanie so všetkou zlosťou nech sú vám vzdialené. 32 Ale budte vospolok dobrotiví, milosrdní, odpúšťajte si, ako aj Boh odpustil vám v Kristovi.

1. Začnem úprimne

Neviem, či tu môžem byť a kázať, keďže som žena. Zdá sa, že autoritu v zbore má mať muž. A tak som poprosila Milana, aby nado mnou mal mužskú autoritu pri tvorbe tejto kázne, začo som mu veľmi vďačná. Neviem, či takto sa to Bohu páči, tak snáď, ak robím Bohu niečo nemilé, dá mi to poznať.

2. Chceme poznať pravdu?

Chcem dnes hovoriť o úprimnosti, pretože bez úprimnosti človek nedôjde ku pravde. Chceme poznať pravdu? Chce aj neveriaci človek dôjsť ku pravde? Máme tú túžbu? Majú ľudia tú túžbu? Alebo pravda sa nedá poznať? Nie za ľudského života? Chceme sa aspoň približovať ku pravde? Načo? Načo to je dobré? Čo z toho? Podme žiť, veď pravdu aj tak nevieme poznať. Iba strácame čas.

No, povedzte to napríklad vedcom, ktorí neveria v Boha, no objavovanie pravdy, prírodných zákonov ich naplňa. Prečo objavuješ prírodu? Prečo ťa to baví? Prečo majú ľudia radosť, keď objavia Higgsov bozón? Objavia nejaký ďalší kúsok zo skladačky prírodných zákonov. Ó, tešme sa. Tancujme. Zasa sme poodhalili niečo zo zákonov.

Ale odkiaľ sú tie zákony? Prečo sa nemenia? Prečo energia sa nestráca, ale sa zachováva, iba mení svoju formu? Prečo rýchlosť svetla práve c? Čo to skúmame? Odkiaľ sa to vzalo?

Možno chceme poznať pravdu.

Inak, pravda môže byť len jedna. Nemôžeme mať dve pravdy. Pravda je pravda, a je len jedna pravda.

A keď už chceme poznať pravdu, ako ju hľadáme? Naveziem sa do každého, čo má iný názor alebo si ho vypočujem, statočne, čestne, úprimne, úctivo, s rešpektom sa s druhým porozprávam, porozmýšľam, podebatujem?

O pravde môžeme rozprávať nielen v súvislosti s vesmírom, svetom, ale aj v súvislosti medziľudských vzťahov. Sme voči sebe úprimní? Poznáme pravdu o nás? Klamem ja v niečom, lebo som sa niekedy dávnejšie na začiatku zamotal, keď som trocha zaklamal a odvtedy sa to iba nabaľuje a nabaľuje a neviem

z toho vyjsť? Alebo, som ja nachystaný počuť pravdu o mne a prijať ju? Mám na to silu? Odkiaľ mám na to vziať silu? Veď pravda ma zabije.

3. Biblia

Biblia nám predkladá, ako úprimne máme jestvovať.

Úprimná má byť naša láska:

V Rímskym 12:9 čítame - *Láska nech je bez pokrytectva...*

verše 2 Kor. 6:4-7 nám vravia - *...vo všetkom sa predstavujeme ako Boží služobníci... v nepokryteckej láske, slove pravdy*

A v 1 Pt. 1:22 sa píše - *očistili ste si duše poslušnosťou pravde, aby ste mali bratskú lásku bez pokrytectva*

V týchto veršoch sa vyskytuje slovo *nepokrytecký, bez pokrytectva*. V gréčtine ἀνυπόκριτος (anypokritos), čo znamená: úprimný, ozajstný, bez pokrytectva, dobrého charakteru, bez pretvácky a pýchy.

Úprimná má byť naša viera:

Apoštol Pavol v 2 liste Timotejovi 1 kapitola, verše 4-5 píše: *túžim ťa vidieť, aby som bol naplnený radosťou, pripomínajúc si tvoju nepokryteckú vieru, ktorá prebývala najprv v tvojej starej matke Loide a v tvojej matke Eunike, ale presvedčený som, že aj v tebe.*

Úprimná má byť naša múdrosť:

List Jakubov 3:17 - *Ale múdrosť, ktorá je zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná, bez pokrytectva.*

A úprimní, či skôr čistí, máme byť my:

Pavol píše zboru v Korinte (1 Kor 5:8) - *...slávme sviatky nie v starom kvase, ani v kvase zlosti a nešľachetnosti, ale ako nenakvasení v čistote a v pravde.*

V druhom liste píše (2 Kor 1:12) - *Lebo toto je naša chvála: svedectvo vlastného svedomia, že sme na svete a najmä medzi vami žili v svätosti a čistote Božej, nie v telesnej múdrosti, ale v Božej milosti.*

A napokon 2 Kor 2:17 Pavol vraví - *Lebo nie sme ako mnohí, ktorí si robia obchod zo slova Božieho, ale hovoríme z čistého srdca ako z Boha a pred Bohom v Kristovi.*

εἰλικρίνεια (eilikrineia) – čistota - znamená úprimnosť, pozitívnu morálnu kvalitu čistoty (najmä čistoty motívov)

Úprimná má byť naša láska, viera, múdrosť, my.

4. Svet

Čo je to úprimná láska?

Láska *nie je sebecká, sa nevystatuje a nenadúva* (z hymny lásky od apoštola Pavla 1 Kor 13: 4-5).

Mám ťa rád pretože mi to niečo prináša? Alebo mám ťa rád len ak budeš - si taký alebo taký? Mám ťa rád ale toto podľa mňa na tebe nie je dobré ale pozri aký som úžasný, že ťa mám rád, že ťa prijímam aj keď

toto na tebe podľa mňa nie je dobré? Prijímame sa takí akí sme? Rešpektujeme potreby druhých? Snažíme sa rešpektovať potreby druhých? Snažíme sa chápať druhých? Máme miesto v našom srdci aj pre inakosť?

Keď mám niekoho úprimne rád, tak ho mám rád takého aký je. Nie sú podmienky, ani poistky, nič.

Zamyslime sa, či prijímame svojich bratov, sestry, blízkych, či naozaj sme radi za to že sú, a že sú takí akí sú. A to nielen v duchovných rodinách, ale rodinách všeobecne.

A ako je to s našimi vzťahmi? Vieme si spolu sadnúť a porozprávať sa? Pokojne, úctivo, láskyplne, budujúc toho druhého, alebo sa to skončí hnevliivými šplechmi, rozhorčenosťou, zlosťou? Všetci sme hriešni a asi všetkým sa to stalo. Čo s tým. Čo teraz? Vieme ešte niečo zmeniť? Zlepšiť? Chceme to? A úprimne? Máme podmienky alebo otvorené srdce? Je naša rodina v poriadku alebo sa nám rozpadá?

A sme úprimní sami voči sebe? Alebo neustále v sebe niečo zabíjame, potláčame?

Dnešný svet ponúka plno nástrah ako nebyť úprimný. Sociálne médiá sa stali živnou pôdou pre neúprimnosť a porovnávanie sa.

Do neúprimnosti môže upadnúť aj kresťan. Môže sa stať odborníkom na kresťanskú terminológiu, kultúru, rôzne akcie, no jeho srdce môže byť ďaleko vzdialené od Boha (Mt 15:8). Na Boha to neurobí dojem. Neúprimné náboženské praktiky sú formou pýchy a pýcha je cesta záhuby.

A keď už hovoríme o pýche, nech sa nik nečuduje ak mu Pán Boh do života niečo pošle. Ono, Pán Boh nemá záľubu v utrpení, ale našej očiste.

Žalmy 52:18-19 Lebo Ty nemáš záľubu v zábitku, a keby som ti obetoval zápal, nepáčil by sa Ti. Bohu milou obeťou je duch skrúšený; Ty, Bože, nepohrdaš srdcom skrúšeným a zdrveným.

Boh nemá záľubu v utrpení.

Ak nemáme silu byť čisti a úprimní, čo robiť?

Ale ved' nato Pán Boh poslal svojho Syna. Pán Boh je verný. Dopustí, ale neopustí.

List Hebrejom 10:19-25 *Bratia, keď teda máme smelú dôveru vojsť skrze Ježišovu krv do svätyne, 20 po novej a živej ceste, ktorú nám otvoril cez oponu, čiže cez svoje telo, 21 a keď máme veľkého kňaza nad Božím domom, 22 pristúpme s úprimným srdcom v plnej istote viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. 23 Neochvejne sa pridržajme nádeje, ktorú vyznávame, lebo ten, čo nám dal prisľúbenia, je verný. 24 Venujme pozornosť jeden druhému, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom. 25 Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým väčšmi, čím väčšmi vidíte, že sa blíži Kristov deň.*

5. Čo ja vidím okolo mňa

Vidím neúplné rodiny, rodiny, kde muž a žena si nerozumejú. Deti nevidia lásku svojich rodičov jeden k druhému. A pýtam sa: Nedalo by sa obom rodičom pristúpiť jeden k druhému v pokore, nádeji, otvorenosti? Čo stratia?

Ani pre nás prvý rok nebol jednoduchý. Ale boli sme voči sebe úprimní a tak mohli pochopiť potreby toho druhého a vyjsť na spoločnú cestu.

Vidím rodičov, ktorí si nerozumejú so svojim dieťaťom. Kde nastala chyba? Rodič neprijal dieťa také aké je a úprimne ho nepodporoval a bránil mu rozvíjať samo seba? Alebo dieťa nepochopilo rodiča? Ak už je dieťa dospelé ako dať zas vzťahy dokopy?

Vidím i nepochopenie medzi súrodencami.

Vidím i nie tak ako by mala byť pokojná a čistá otvorenosť v zboroch.

No a vidím rôzne lži medzi ľuďmi aby sa tak vyhli budúcim napätiam.

Nedá mi však nespomenúť, že aj Hebrejské ženy klamali, no Hebrejské ženy mali bázeň pred Bohom a dovolili novorodeniakom žiť (Exodus 1:17). Ctili si Božie zákony a Božie zákony boli pre nich viac ako zákon faraóna. Boh aj požehnal tieto klamajúce Hebrejské ženy a dal im rodiny. Nie preto, že klamali, ale že sa báli Boha. Tak možno preto im Boh odpustil a požehnal ich.

6. Záver

Na záver prečítam Dávidov žalm v Žalmoch 15:1-5: *Hospodine, kto smie byť hosťom v Tvojom stánku? Kto smie prebývať na Tvojom svätom vrchu? 2 Ten, kto je bez úhony a koná spravodlivo a pravdu vraví zo srdca; 3 kto neutráha jazykom, neublíži inému a hanu na blížneho nekydá; 4 kto zavrhuje podliaka a uctí si tých, čo sa boja Hospodina, kto svoju prísahu nemení, i keď má z toho škodu; 5 kto svoje peniaze nedáva na úžeru a neprijíma úplatok proti nevinnému. Kto takto robí, nikdy sa neskláti.*

A tak nám všetkým prajem, aby sme sa neklátili.